

Maloletnički zatvori

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 14 | Nivo: Pravni fakultet

1. Maloletnička delinkvencija u Srbiji

Čovekov život podrazumeva prolazak kroz različita starosna doba, od ranog detinjstva, do mladosti, zrelog doba, poznijih godina i starosti, kao poslednje etape u biološkom i psihološkom razvoju svakog čoveka.

Na razvoj ličnosti, odnosno njeno sazrevanje i socijalno oblikovanje utiču mnogi subjektivni i objektivni faktori. Zbog toga postoje ogromne razlike između pojedinca istog uzrasta. Maloletničku delinkvenciju određuju faktori koji su vezani za ličnost i faktori socijalne sredine.

U lične faktore spadaju niži nivo inteligencije u odnosu na ne delinkvente što se ispoljava kroz lošiji uspeh u obrazovanju i stručnom osposobljavanju, psihopatske crte ličnosti, kao što su agresivnost, egocentričnost, nesposobnost prihvatanja drugih ličnosti i dr.

Faktori socijalne sredine su: deficijentna i degradirana porodica, neuspeh u školskom obrazovanju i vaspitanju, negativni uticaj vršnjačkih grupa, neadekvatno korišćenje slobodnog vremena, kulturna zaostalost i primitivizam, materijalno-ekonomske prilike i dr.

Značaj uzrasta je veliki i najupečatljiviji u krivičnom pravu kada se na osnovu toga određuje da li će neko lice uopšte odgovarati za učinjeno krivično delo, koje mu se krivične sankcije mogu izreći ukoliko je za to krivično odgovoran. Značajan faktor maloletničke delinkvencije može biti i vaspitna zapuštenost kao lišenost mladih vaspitne brige i delovanja odnosno odsustvo svesnog, planskog i svrsishodnog uticaja na njihov razvoj i formiranje. Maloletnici se od odraslih razlikuju po stepenu emocionalne i intelektualne zrelosti, kao i svesti o svojim postupcima i odgovornosti za iste, što ukazuje da su maloletna lica manje odgovorna u društvenom i moralnom smislu.

Zaključak stručnjaka je da maloletni delinkventi pate od besperspektivnosti. Izgubili su veru u školu i diplomu, kao i u porodicu, u kojoj se osećaju zapostavljenim.

Jedna od činjenica, mada ne i opravdanje jeste da su uslovi u kojima smo, ratovi zbog koga su pištolji i bombe postali dostupni svima, kao i nemaština podstakli takva dela. Uzroke treba tražiti u porodici, školi i društvu i na kraju u samoj državi. Ako uporedimo sadašnje stanje, s ranijim, broj dece koja ubijaju, što je najteže krivično delo, u porastu je. Ta društvena opasnost raste sve više, pa sutra možemo očekivati da se iz te kategorije mladih regrutuju kriminalci.

Policijski službenici koji postupaju sa decom i maloletnicima preventivno delovanje ostvaruju putem permanentne saradnje sa roditeljima, usvojiocima, odnosno staraocima, obrazovno – vaspitnim, socijalnim i zdravstvenim ustanovama, medijima, nevladinim organizacijama kao i drugim subjektima društvene zajednice koje se bave pravima deteteta i prestupništva mladih. Cilj ovog modela rada je prevencija kriminaliteta i sličnih problema koji podrazumeva neposrednu odnosno dvosmernu komunikaciju građana i policije na lokalnom nivou.

Zvanična statistika iz 2002. godine pokazuje da je u poslednjoj deceniji evidentirano oko 5 000 maloletnika prestupnika u Srbiji. To izaziva veliku zabrinutost.

Prema podacima iz 2002. god. U Beogradu je za poslednjih 5 godina evidentirano više od 8000 mladih do 18 godina koji su izvršili više od 22 000 krivičnih dela, u proseku, 2 do 3 krivična dela.

Godišnje se u Beogradu evidentira oko 1 600 maloletnih počinioca krivičnih dela.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com